

вищевикладене, транспортний сегмент є значущою ланкою при партнерстві з Європейським Союзом та важливою умовою інтеграційної України до європейської спільноти адже вчасна доставка сільськогосподарської продукції іноземним клієнтам створює тісні партнерські відносини.

Сучасний стан системи логістики в Україні вважається незадовільним, на що вказують дані Всесвітнього банку, який проводить дослідження Міжнародного Індексу ефективності логістики (LPI) - Logistics Performance Index. Відповідно до цього індексу в 2016 році Україна посідає 80 місце з 150 держав [3].

Однак наша держава має досить значні можливості, для того щоб зайняти вище місце. В Україні 55 функціонуючих аеропортів, 20 державних морехідних торговельних портів, 8 річкових портів, 6 залізниць, 77 льотних компаній і понад 70 тис. суб'єктів господарювання, на балансі яких є автомобільний транспорт.

В близькій перспективі на формування, розвиток та функціонування ринку національного транспортного значний вплив будуть мати:

- суворі умови до викидів автотранспорту;
- процеси світової політичної і економічної глобалізації і адекватно цьому – глобалізація транспортних мереж і процесів, переміщення товаропотоків між державами, регіонами, континентами;
- широке введення в концепцію українських транспортних послуг основ транспортної логістики, побудованої на перевагах інформаційних технологій і вимогах світового рівня [1].

Підводячи підсумок можна впевнено стверджувати, що формування та розвиток транспортної логістики, як в аграрному секторі, так і в Україні в цілому, вважається однією з передових обставин майбутньої структурної перебудови господарства країни, збільшення конкурентоспроможності національних товарів та послуг на міжнародних ринках й інтеграції держави в систему інтернаціональних відносин, які активно розвиваються.

Література:

1. Устенко М.О. Основні проблеми транспортної логістики /М.О. Устенко / Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2010. - №2(52).- С. 122-126.
2. Брагинський В.В. Розвиток транспортно-логістичної системи як форма реалізації транзитного потенціалу України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej14/txts/Braginskiy.pdf>
3. Всесвітній банк: данні та дослідженні, статистика. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.worldbank.org>

АНАЛИЗ СОСТОЯНИЯ И НАПРАВЛЕНИЯ РАЗВИТИЯ МОЛОЧНОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

И. Станкевич, ст. преподаватель

Белорусский государственный аграрный технический университет

Организация эффективного производства и переработки молока, являющегося для нашей страны традиционным, составляющим основной

потенціал для внутрішнього ринку і експорту продуктом, має особе значення для Білорусі. Це вимагає об'єктивної оцінки стану, виробки наукових пропозицій по подальшому вдосконавленню організації і підвищенню ефективності виробництва і переробки молока.

Прідприємства молочної промисловості активізували роботу структур, займаються пошуком ринків збуту, моніторингом внутрішнього і зовнішнього ринків. Велике уваження приділяється впровадженню новітніх сучасних технологій і рецептур молочних продуктів, оновленню і розширенню асортименту випускаємої продукції.

В Республіці Білорусь в теперішній час функціонує 45 організацій і обособлених підрозділів, з загальним обсягом переробки молока – 6,5 млн. тонн, на багатьох з яких впроваджені системи управління СТБ ISO 9001, СТБ 1470, СТБ ISO 14001, СТБ 18001 і СТБ ISO 22000. В молокопереробляючій промисловості по результатам 2016 року було вироблено 27,2 % загального обсягу харчової промисловості і зайнято 25,4 % від загальної чисельності працюючих.

Республіка Білорусь зміцнила своє становище в списку світових експортерів молочної продукції по результатам 2015 року, додавши по всіх основних позиціях (експорт масла – 28 %, сиру – 10 %, сухого обезжиреного молока – 34 %, сухої сироватки – 3 %). Так по експорту масла сливочного наша країна змістила США з третього місця світових експортерів. Темп зростання обсягів переробки молока в 2015 році порівняно з 2010-м склав 123 % і перевищив запланований державною програмою «Агропромкомплекс – стійке розвиток села» на 1 млн т., але по результатам 2016 р. не спостерігається таких же темпів. В цілому за період з 2000 по 2016 рр. виробництво масла сливочного зросло в 1,8 рази, цільномолочної продукції в перерахунок на молоко в 2,1 рази, сиру – в 4,7, а харчування дитячого на молочної основі – в 1,8 рази.

Молочна промисловість Республіки Білорусь має суттєвий експортний потенціал, так на протязі останніх років вона входить в число провідних постачальників молока і молочних продуктів в світі в такі країни, як Російська Федерація, Україна, Казахстан, Вірменія і Киргизстан, але в останні роки з'явилися нові ринки країн Західної Європи, Азії і Латинської Америки. В цілому по Республіці Білорусь експорт молока і молочної продукції в 2015 році склав 1044,9 тис. тонн, а в 2016 році – 1051,6 тис. тонн. Одним з факторів, що визначають конкурентоспроможність молочної продукції є якість молока поступаючого від сільськогосподарських постачальників. Незважаючи на значительні темпи зростання виробництва молока сорту «Екстра» (з 13,3 % в 2010 р., до 39,2 % по результатам 2016 р.) для молочних підприємств залишається актуальною проблема його нехватки.

В відповідності з програмою «Розвиток аграрного бізнесу Республіки Білорусь на 2016-2020 роки» поставлена мета збільшити обсяг переробки молока і виробництва молочної продукції. В більш віддаленій перспективі, згідно «Національної стратегії стійкого соціально-економічного розвитку Республіки Білорусь на період до 2030 року», необхідно: нарощувати експортний потенціал виробництва харчових продуктів, за рахунок організації

новых и узкоспециализированных производств по выпуску продукции с высокой добавленной стоимостью; стимулировать развитие производств на отечественной сырьевой базе с увеличением глубины переработки ресурсов и минимизацией техногенного воздействия на окружающую среду; осуществить поэтапный переход организаций на применение современных государственных стандартов, адаптированных к международным стандартам; обеспечить подготовку и повышение квалификации специалистов по стандартизации в сфере промышленности; усилить роль бизнеса в разработке государственных стандартов путем активизации деятельности национальных технических комитетов; формировать «зеленую» индустриальную технологическую платформу, базирующуюся на энергосбережении, внедрении экологических «зеленых» технологий, возобновляемых и альтернативных источников энергии, эффективных технологий переработки отходов. В производстве молочных продуктов необходимо сформировать высокотехнологичное производство безотходного и ресурсосберегающего типа за счет технико-технологического переоснащения молочных комбинатов с установкой автоматизированных линий, модернизации сушильных установок, соответствующих современным требованиям. В целях углубления переработки молочного сырья будут созданы новые ресурсосберегающие технологии с использованием биохимической модификации сырья; определены, секционированы, идентифицированы на генно-молекулярном уровне и разработаны технологии производства высокоактивных штаммов молочнокислых бактерий, лактобацилл и бифидобактерий.

РОЛЬ КАДРОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ АПК

О. Бондарь, студентка, гр. МгМТ(УФЕБ)-17

Н. Шпортюк, к.держ.упр., доцент

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

Процес розвитку агропромислового комплексу супроводжується дуже гострими проблемами, не лише зовнішніми (нестабільність в політиці, недосконалість законодавчої і податкової систем, низький рівень технології), але й внутрішні причини. На розвиток аграрної економіки важливий вплив здійснюють виробничий, демографічний, інфраструктурний потенціал підприємств.

Напрями удосконалення системи роботи з кадрами включають: покращення роботи з підбору, розстановки і просування кадрів, удосконалення планування, кадрового забезпечення, формування кадрового резерву, оцінку і мотивацію діяльності персоналу, планування кар'єри управлінських працівників та ін.; комп'ютеризацію управлінського процесу, удосконалення процедур підготовки і прийняття кадрових рішень; надання більшої уваги раціональній організації управлінської праці, науково обґрунтованому поділу і кооперації праці в процесах управління, покращенні планування і нормування, створенні сприятливих умов праці, введення гнучких графіків роботи персоналу.

Здійснення на практиці ефективного кадрового менеджменту ставить у число першочергових задач використання ефективних методів виміру, оцінки,